

Universitätsbibliothek Paderborn

**Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis
Prædicatorum**

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

7 Extraugantes quando dicantur decretis contentis in corpore iuris sub
titulis de haereticis, obiuare. Solus Episcopus, vel solus Inquisitor multa
olim facere poterat contra haereticos, quae nunc ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

De auctoritate extrauag. disputatio.

147

hęc ibi, atque hoc ipsum vbique obseruat no
sti, præfertim illi, qui contra hęreticos tracta
tus scripsere. Eymericus 3 part. quæst 84. &
quæst 131. Zanchinus tract de hęret in pro
mio, num. 1. & c. 6. num. 7. Repertorium In
quisitorum, verbo, extrauagantes. Petrus Go
dofredus in l. Artian, ver. cunctis quoque. C.
de hęret, notant Geminianus, & alij in dicto
cap. vlt. in fine, de hęret. lib. 6.

⁴
Leyes facu
lales in hęreti
cos editæ etiam
inuolabiliter
obseruanda.

Sed neq; solæ Pontificia leges hęreticam
prauitatem coercētes, licet extra iuris titulos
ferātur, obseruari dēnt, immo amplius cavit
Innocentius iiiii. rescripto quodā magistrati
bus secularib missio, incipiente: Orthodoxæ
fidei, (quod etiam hic curauius imprimen
dum) vt & leges item seculares, &c alia quali
bus statuta cōtra hęreticos cōdita inuolabili
ter obseruentur, his verbis: Considerātes at
tentate, quod iuridictio eorum, [sicilic] Inqui
torū, quō fuerit plenior in hac parte, eo ma
gis eſe poterit fructuosa, volumus & nostris
sibi damus litteris in mādatis, vt vos monere
procurēt, & inducere diligēter, vt statuta ip
sorū, & alia ecclastica, & secularia, & con
stitutiones ēt quōdam Frederici Romanorum
Imperatoris, tūc in devotione Ecclesiæ per
stetis, edita cōtra hęreticos fautores, recep
tores, & defensores eorū, quæ conscripta, &
bulla nostra munera transmittimus, conscribi
in statutariis vestris, eaq; obseruetis, & facia
tis irrefragabiliter obseruari. hactenus ibi.

Atq; ex hoc rescripti fragmēto præter ca
teros apud Emerycum in Directorio 3. par
te super quæst. 86. versi. sed maior difficultas
ostendi Inquisidores hęreticas prauitatis in
suis diçesibus posse aduersus hęreticos no
ua cōdere statuta, penas in eos augentia, quæ
fauore fidei valida, & suis viribus consisten
tia & haberi debeant, & penitus obseruari.

⁵
Leyes qualis
hęc in hęreti
cos latas obser
vandas esse ne
cessari. Im
peratores san
cti.

Neque hoc est recens inventum, vt putat
legum, antiquitatis, & historiae ignati; nā &
ab initio ferme nascēti Ecclesiæ supra mille
& centum annos, nempe anno Domini 430.
Christiani principes hoc ipsum lancierunt.

Theodosius enim & Valentinus Imperatores
Augusti, (vt scrip̄ extat in Codice Theodo
siano. li. 16. tit. 4. l. 54. quam centum sere post
annos Iustinianus in suū codicem transtulit,
ac roborauit. C. de hęre l. Artiani.) nō mō le
ges à se conditas aduersus hęreticos vim le
gum inuolabilium habere voluerūt, sed qua
seunq; etiam alias ab alijs principib. editas,
fiemas & validas manere iusserūt his verbis: E
Cunctis quoq; legibus, quæ cōtra eos, [sicilic]
hęreticos] cateroſi, qui nostræ fidei refragā
tur, olim diuersi, tēporibus latæ sunt, sēpē
viridi obseruātia valituris, &c. & paucis in
terpositis, illis etiā oībus in sua manentibus
firmitate, quæ de militia, paniq; varijs, deq;
diuersis suni hęreticis promulgata; vt nec spe
ciale quidem beneficium aduersus leges va
leat imperratum. hęc ibi.

A Ex his apertissime docemur genera iter le

⁶
Leges defue
tudine, aut lon
go tempore in
teruallio non
abolentur.

gem quantumcunque diu facta non aboleri
desuetudine, vt grauiter docuit Iason in l. de
quibus notabili 6. ff. de legibus, & senatus, &
Mattheus Affilius in repetitione sanctionis
de iure protomileos, § 6. notab. 1. nu. 2. & An
gelus Aretinus in §. igitur. in preōmio Insti
tutio, nu. 2. quod tametsi generaliter in omni
bus legibus obtineat, illis obseruatis distin
ctionibus, quas rerulit præcitat loco Affili
eus: in his vero, quæ contra hęreticam pra
uitatem late sunt, maxime obseruantur. nulla
enim præscriptio, nullum temporis quamvis
longissimi spatium, aut tollere radicatus, aut
immutare potest; nisi nominatum & expresse
aliz̄ ferantur leges, quæ illas reuocent, aut
immutent: leges enim huiusmodi semper vi
uent, cap. contra 25. quæstio, 1. semper item
loquuntur, vt notant Barr, Butrig. & Salye.
in l. Artiani. C. de hęretic. & idem Salye. in
Authent, cassa quæstio, 3. de sacros. eccles. &
Ioan. Imo, in l. 3. §. si rem. ff. pro empatore. &
olim maximus Plato de legibus loquens dia
logo 9. dixit, legem ipsam, quæ aliquid inter
dicit, id pro vniuersa ciuitate semper interdi
cere, & interdicturam esse.

C Dixi autem, desuetudine non tolli leges,
quoniam etiam si per mille annos allegata
non sint in iudicij, præfertim cum ab initio
fuerint receptæ nō propter ea abibunt in de
suetudinem, vt grauiter & verè dissertat Iaco
bus de Belusio, in Authen. de hęredibus, &
Falcidio, post principium, & Cynus in l. rem
non nouam. C. de indicij.

An autem & quando per contrariam cos
suetudinem leges tollantur, non est præsen
tis instituti nunc docere.

Quod vero sit Bonifacius octauus in di
cto cap. vlt. de hęretic. & Clemens v. in di
cta clementi. l. 5. vlti. de hęretic. tunc scilicet
extrauagantes esse admittendas, quando de
cretis contentis in titulis de hęreticis non
obuiant, eo pertinet, vt intelligamus. veter
es omnes leges in hęreticos latas confir
mati, dummodo manifesto, & expresse eis
decretis non contradicant: quoniam si con
tradixerint, solum in ea parte in qua contra
dicunt, emendata sunt; in ceteris vero. usi
dae semper remanent. Res fiet vno exem
pto illastris: nam in similibus idem erit iu
diciū. Iure veteri solus Episcopus, item
solus Inquisitor per se potest hęrefoeos reos
duro carceri mancipare, torquere, & sen
tentiam condemnatoriam in eos pronuntia
re, vt optimè scripsit Eymericus, 3. part.
quæst. 48. vbi dixi copiole, hodie tamen id
obuiat dispositioni Clementine prime §. pro
pter quod, uer. duro tamen, de hęret. & ideo
in ea parte tantum lex antiqua est sublata
omnino, in ceteris utidem obtinet obser
uantiam.

Iam illud amplius colligitur, ad hoc ut ex
K 2 traua-

⁷
Extrauagantes
quando dicantur
decreta tū
lorum de hę
reticis obuiat,

trauagantes, & qualibet alia leges contra hæreticos edita per clausulam p̄dictam tollantur, oportere ut expresse constitutionibus positis in titulis de hæreticis obuient, id est, ut manifeste, & expresse eis contradicant, atque è diametro cum eis pugnant: id enim significat verbum, obuandi, in præcitatissimis positum, ut docent humaniorum litterarum professores, quos in te aperta consueto omitto.

Ergo si per constitutiones extrauagantes aut quasvis alias leges ecclesiasticas aliquid eaueatur, quod à iure communi non sit prouisum, aut non plene decisum, dummodo expresse cum eo non pugnet, sive id penas in hæreticos & eorum complices augeat, sive modum inquitendi, interrogandi, euocandi, compellendi, torquendi, publicandi, aut quid simile præscribat, id protecto obseruandum erit, quod a pectissime probant præcitatorem rescriptum verba.

Statuta inquisitionis
sunt.

De generalium autem Inquisitionum statutis, seu institutionibus, quæ multa interdū cauerent solent, aut omissa penitus à iure communi, aut parum explicata, hoc sentio: quod si vel faciliorem præscribant modum procedendi in causis fidei, vel penas in hæreticos augeant rationabiles, inspecta locorum, & personarum qualitate, vel denique quacunque alia ratione ea iubant, quæ in augmentum fidei sine cuiusquam prejudio tēdunt, proculdubio obseruanda sunt; evidens enim ratio hoc suaderet, quoniam leges iam latet sive in hac causa, sive in alijs, non possunt plene omnes casus sive articulos occurrētes decidere. In neque leges. ff. de legibus, & senatuscon. sit ergo, ut id quod ad commodiorem causarū tractationē statuitur, vbi & iustum est, & iuri scripto non repugnat, debeat obseruari.

8.

Concilia pro-
vincialis au-
toritate dele-
gatorum sedis
Apostolica in
hæreticos edi-
ta vim legis ha-
bent.

Præterea quæ de extrauagatis diximus, obtinere etiam putamus in concilijs prouincialibus auctoritate Apostolica, seu auctoritate delegatorum sedis Apostolica cōtra hæreticos editis; qualia sunt Tholosanum, Biterrense, Narbonense, & si quæ sunt similia, quæ a nobis nup in bibliotheca Vaticana in perpetuo codice (quem nobis Illustrissimus Cardinalis Guilielmus Sirletus vir omni eruditio genere clarus, & Christiana pietate insignis, hamanter exhiberi ob publicā utilitatem iussit) reperta proxime cū nostris cōmentarijs in lucē dabuntur, huiusmodi. n. cōcilium, auctoritate delegatorū sedis Apostolica condita vim legis habent in hoc crimine, & penitus obseruanda sunt. Ita nō obscure colligitur ex p̄dictis, sed nō iāt id cavit Urbanus iiiij. in rescripto incipiēte: Pr̄ cunctis. §. & obseruari. relato ab Eymetrico part. 2. ubi ita scriptum est: Et obseruari omnia statuta, tā per sedem Apostolicam, quam in concilijs legatorum eiusdem sedis prouidē edita, quæ negotiorum Catholicæ fidei tangere dignoscuntur, sicut

A promotioni negotijs, & augmentationi fidei fuerit opportunum. hæc ibi.

Nec te moueat in quibusdam codicibus hanc periodū paulo aliter cōtineri ita: quam in concilijs eiusdem sedis, quæ verba solis sum morum Pontificum statutis, non delegatorū eius, robur tribuere uidentur: quoniam in multis exemplaribus etiā peruetustis, lectio nem, quā paulo ante reuuli, frequentius inueniri scio. & eam lectionem prudenter etiā agnouit Eymericus 3. part. q. 72. cum eam rescripti partem ad hoc institutum, de quo nunc agimus, citaret.

B De instructionibus vero, seu priuatis aliquarū Inquisitionū cōstitutionib⁹, ueluti de instructionibus Inquisitionū Hispaniæ a multis uidi lāpe dubitari, quantam vim habeat, quod est hic a nobis obiter etiā declarādum.

C Ac primum hæc est exploratissimum, eas instructiones in eis tantū regnis vim habere, obseruandasq; esse ibidē ab inferioribus Inquisitoribus; extra Hispaniam uero in terris, quæ generalis Inquisitoris Hispaniæ iurisdictione non subduntur, nullam penitus obtinent firmitatem: quoniam iudices inferiores & si potestatem habeant condendi leges, at ubi eas condiderint uniuersales non sunt, neque extra suum territorium earum virtus egreditur. c. 2. de constit. lib. 6. l. vlt. ff. de iurisd. om. iud. tales sunt Episcoporū, & Inquisitorum leges, quas in suis condunt territorijs,

Inquisitoribus vero aliarū Provinciarum, tunc iuxta dispositionem instructionum alterius Inquisitionis procedere securè licebit, quāndo a iure communi non discrepant, aut rationi consentaneæ sunt; & in illis locis opportuna, cōsideratis locorum, personarum, negotiorumq; circumstantijs.

D Suntautē, vt ingenue fatear quod sentio, utiles Hispaniæ instructiones, ratione cōsentaneæ, & eruditæ, nem pe quæ a multis & sapientissimis viris, matura deliberatione uatijs temporibus sint conditæ: docentq; singulariter, quidquid in primis ad praxim atinet, & propteræ Inquisitorē muneti & officio sunt valde accomodata. Ego ita censeo, quicunq; fidei iudices iuxta præscriptū ordinē, & methodum earum instructionum processerint, aut iudicauerint, sive absoluendo, sive condēnando, sive salutares penitentias imponendo, non errabūt, iād quidem recte suo munere, fungentur, sed prudentia & iudicio opus est.

E In his instructionibus, si quid eaueatur quod iuri communi contradicat expresse, ipso iure id inualidum est, ut præcitatæ rescripta ostendunt, in cap. vlti. §. vlt. de hæret. lib. 6. & in clement. I. §. vlti. de hæret. ceterum si generalis Hispaniæ Inquisitor, aut quisvis alius a fede Apostolica obtinuerit, ut intra suam iurisdictionem possit condere instructiones etiam iuri communi contrarias, quæ ad extirpationem prauitatis hæretice petti-

9
Instructions
Inquisitionis
Hispaniæ, &
aliarum inquisi-
tionum, quam
vim habent.